

Chojnice, dnia 29 maja 1935 r.

ORĘDOWNIK POWIATOWY

POWIATU CHOJNICKIEGO

Nr. 22

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

57. Zarządzenie Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12 marca 1935 r. w sprawie konfiskaty narzędzi rybackich i ryb	83
58. Przedruk z rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 kwietnia 1935 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie poboru scalonego podatku przemysłowego od obrotu piwem, napojami winnymi, wódkami gatunkowymi, octem, kwasem octowym i drożdżami	84

DZIAŁ URZĘDOWY

57

Zarządzenie

Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 12 marca 1935 r.

w sprawie konfiskaty narzędzi rybackich i ryb.

W związku z postanowieniem art. 86 ustawy o rybołówstwie, który przewiduje w wypadkach podanych w powołanym artykule możliwość konfiskaty: a) nieoznakowanego sprzętu rybackiego, b) nieopakowanych narzędzi rybackich, c) narzędzi rybackich użytych przy popełnianiu czynu przestępnego oraz d) ryb — wyjaśnia się, co następuje:

I. Z przedmiotami skonfiskowanymi należy postąpić według ogólnie obowiązujących przepisów o konfiskacie. W szczególności i zgodnie z art. 29 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 365) należy zarządzić zatrzymanie przedmiotów, celem ich zabezpieczenia w wypadkach przestępstw zagrożonych konfiskatą odnośnych przedmiotów, o ile przez organa kontrolne nie zostały już zajęte.

Osobie zainteresowanej winno być wydane przez organ dokonujący zajęcia zaświadczenie

stwierdzające komu, kiedy, gdzie, z jakiego powodu, jakie przedmioty zajęto z podaniem w przybliżeniu, o ile chodzi o sieci rybackie, ich długość i szerokość, a o ile znów chodzi o ryby przybliżoną ogólną wagę.

Zaświadczenie takie winno być wyraźnie podpisane przez wystawcę z zaznaczeniem jego charakteru służbowego.

O dokonaniem zajęcia należy zaznaczyć w doniesieniu.

II. W razie zajęcia ryb lub raków, tj. takiego przedmiotu, który podlega szybkiemu zepsuciu, a nie jest możliwe wydanie natychmiastowej decyzji, ewentualnie zaś możliwe przechowanie połączone byłoby z nieproporcjonalnie wielkim kosztem, należy zajęte przedmioty — zgodnie z postanowieniem ust. 3 art. 9 rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym — natychmiast sprzedać w drodze publicznego przetargu. Celem niedopuszczenia do popełnienia powtórnie przestępstwa, w związku z którym zajęte ryby, — na przetargu publicznym należy rozsprzedać ryby jedynie tylko bezpośrednim konsumentom. Z uwagi na powyższe rozsprzedać na przetargu publicznym ryb winna mieć miejsce przede wszystkim w małych ilościach, a w większych tylko osobom i instytucjom, dającym gwarancję, że nabyte przez nich na przetargu ryby nie będą przedmiotem dalszego zakazanego obrotu.

Do wspomnianych wyżej instytucyj zaliczyć należy szpitale, towarzystwa dobroczynności, więzienia itp.

O mających się odbyć publicznych przetargach należy w sposób praktykowany zawiadomić wyżej wskazane osoby i instytucje.

III. Według art. 86 ustawy o rybołóstwie konfiskacie ulegają wymienione w powołanym artykule przedmioty niezależnie od tego, czy stanowią własność skazanego lub innego osoby.

IV. Orzeczenie o konfiskacie winno nastąpić wraz z orzeczeniem o karze.

Równocześnie z orzeczeniem o karze można zarządzić wydanie sprzętu rybackiego, względnie części, których użycie nie jest zakazane, o ile władze z uwagi na różne okoliczności uznają za wskazane takie załatwienie sprawy.

Przy tej sposobności podkreśla się, że czyn przewidziany w art. 83 pkt. 6 należy zawsze orzecz konfiskatę ryb.

V. Przedmioty skonfiskowane należy sprzedać w drodze publicznego przetargu, o ile ze względu na ich rodzaj nie podlegają zniszczeniu. Według ust. 3 art. 86 ustawy o rybołóstwie winy być zniszczone zakazane narzędzia łowu.

Za zakazane narzędzia łowu uważać należy takie, których używanie wzbronione jest przez przepisy prawne, dotyczące rybołóstwa, a w szczególności:

1) narzędzia kaleczące ryby (ust. 1 art. 56 ustawy o rybołóstwie) do tych narzędzi nie zaliczona jest wędka.,

2) narzędzia nieodpowiadające wymogom przepisów wydanych na zasadzie pkt. 4 art. 54 ustawy o rybołóstwie,

3) materiały wybuchowe, trujące lub odurzające (art. 56 ust. 1 ustawy o rybołóstwie).

VI. Ministerstwo pozostawia uznaniu Urzędu Wojewódzkiego takie przeznaczenie, zamiast zarządzenia zniszczenia skonfiskowanych przedmiotów, które należałoby uważać za równoznaczne ze zniszczeniem tych przedmiotów. Dla władz powołanych do wykonania ustawy o rybołóstwie takie załatwienie nie może być połączone z jakimkolwiek wydatkami.

VII. Koszty sprowadzenia, przechowania, sprzedaży zajętych lub skonfiskowanych przedmiotów, jak również koszty ich zniszczenia ponosi skazany. Koszty ściągają się w tym samym trybie co grzywny.

(—) Rudnicki

Dyrektor Departamentu.

Powyższe podaje do wiadomości celem pouczenia organów kontrolnych o sposobie postępowania przy dokonywaniu zajęcia narzędzi rybackich i ryb lub raków.

Chojnice, dnia 21 maja 1935 r.

Starosta Powiatowy

w. z. Zaparucha

Nr. A. G. 1/13.

Przedruk z rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 kwietnia 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie poboru scalonego podatku przemysłowego od obrotów piwem, napojami winnymi, wódkami gatunkowymi octem, kwasem octowym i drożdżami.

Na podstawie art. 37 ust. 3 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716) zarządzam, co następuje:

§ 1. Począwszy od dnia 1 maja 1935 r. wprowadza się pobór scalonego podatku przemysłowego od artykułów, wymienionych w tabeli, załączonej do rozporządzenia niniejszego.

§ 2. (1) Do opłacania scalonego podatku przemysłowego od obrotu artykułami, wymienionymi w § 1, obowiązani są:

1) od artykułów, wyprodukowanych na obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem octu spirytusowego — producenci, tj. przedsiębiorstwa produkujące wspomniane artykuły;

2) od artykułów, sprowadzanych na obszar Rzeczypospolitej — osoby opłacające od tych artykułów cło, podatek spożywczy lub opłatę monopolową.

(2) Obowiązek opłacania scalonego podatku przemysłowego od octu spirytusowego ciąży na Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego.

(3) Za producenta uważa się również osoby, wytwarzające artykuły (§ 1) z cudzych materiałów na rachunek osób trzecich.

§ 3. (1) Stawki scalonego podatku przemysłowego dla każdego rodzaju artykułów podane są w tabeli, załączonej do rozporządzenia niniejszego.

(2) Scalony podatek oblicza się:

1) od artykułów, wyprodukowanych na obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem octu spirytusowego, — od obrotu, osiągniętego przez zakłady produkujące, a ustalonego w myśl art. 5 p. 7 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716); nie dolicza się od obrotu podatków konsumcyjnych pobieranych od towarów, produkowanych przez te zakłady (art. 5 ustęp trzeci ustawy o państwowym podatku przemysłowym — Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716 i § 32 ustęp pierwszy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 września 1934 roku — Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 770);

2) od octu spirytusowego — od sumy uiszczonych lub należnej Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego za spirytus, wydawany do wyrobu octu wytwórniom octu spirytusowego;

3) od artykułów, sprowadzanych na obszar Rzeczypospolitej, — od 100 kg wagi tych artykułów łącznie z wagą naczynia lub innego bezpośredniego opakowania z wyjątkiem kwasu octowego, który podlega opodatkowaniu od wagi netto;

4) od artykułów, wytworzonych na obszarze Rzeczypospolitej na rachunek osób trzecich, — całkowitej wartości sprzedaży tych artykułów.

§ 4. (1) Do stawek scalonego podatku przemysłowego (§ 3) dolicza się 15% dodatek w myśl ustawy z dnia 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 127) oraz dodatek na rzecz związków samorządowych w wysokości jednej czwartej części scalonego podatku.

(2) Nadto w przedsiębiorstwach kategorii I—V świadectw przemysłowych (Cz. II lit. C taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym — Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716) dolicza się do części scalonego podatku przemysłowego w wysokości 1,5% dodatek 10%-owy w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 27 października 1933 r. o poborze 10% dodatku do państwowego podatku gruntowego i przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 612) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 września 1934 r. o przedłużeniu poboru 10% dodatku do państwowego podatku gruntowego i przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 788).

§ 5. (1) Scalony podatek przemysłowy obejmuje przy artykułach, wyprodukowanych na obszarze Rzeczypospolitej, wszystkie fazy obrotu artykułami, wymienionymi w § 1, w stanie nieprzerobionym od producenta do konsumenta, przy artykułach zaś przywożonych z poza granicy celnej, lub z obszaru W. M. Gdańska, — wszystkie fazy obrotu w stanie nieprzerobionym do konsumenta.

(2) Za konsumenta uważa się osobę, która nabyty artykuł przerabia lub zużywa. Nie uważa się za przerób uskutecznił w rozlewniach rozlewu kwasu octowego oraz rozlewu octu winnego i spirytusowego pod warunkiem ujawnienia przez rozlewnię dostawcy kwasu octowego lub octu.

(3) Przedsiębiorstwa handlowe (cz. II lit. A taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716) nie opłacają oddzielnie podatku przemysłowego od obrotu, uzyskanych przy sprzedaży artykułów, wymienionych w § 1, w stanie nieprzerobionym, od których to obrotów został opłacony scalony podatek przemysłowy.

§ 6. (1) Przedsiębiorstwa, znajdujące się na obszarze Rzeczypospolitej i produkujące artykuły, wymienione w § 1, z wyjątkiem przedsiębiorstw produkujących ocet spirytusowy, obowiązane są do wpłacania scalonego podatku przemysłowego w trybie i terminach, przewidzianych dla podatku przemysłowego od obrotu

w ustawie o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716) w Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 39, poz. 346) oraz rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 19 września 1934 r. o wykonaniu Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 821).

(2) Przedsiębiorstwa te obowiązane są do opłacania zaliczek na podatek przemysłowy od obrotu, określonych w art. 36 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1934 roku, Nr. 76, poz. 716), według stawek wymienionych w tabeli, załączonej do rozporządzenia niniejszego, w terminach, przewidzianych w art. 36 ustawy o państwowym podatku przemysłowym oraz w § 82 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 września 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 821).

(3) Dykcja Państwowego Monopolu Spirytusowego (§ 2 ust. 2) uprawniona jest do doliczania scalonego podatku przemysłowego od octu spirytusowego do cen, przypadających za spirytus, wydawany do wyrobu octu wytworionemu octu spirytusowego. Dykcja Państwowego Monopolu Spirytusowego wpłaca scalony podatek przemysłowy od octu spirytusowego do kasy 1 Urzędu Skarbowego w Warszawie do dnia 10 każdego miesiąca (począwszy od czerwca 1935 r. w wysokości, przypadającej od spirytusu, wydanego w poprzednim miesiącu do wyrobu octu spirytusowego. Ostateczny obrachunek należności z tytułu scalonego podatku przemysłowego od octu spirytusowego w ciągu okresu budżetowego (od 1 kwietnia do 31 marca) oraz wyrównanie różnicy podatku następuje w ciągu 2 miesięcy po upływie okresu budżetowego. I Urząd Skarbowy w Warszawie otwóży w księdze bierczej podatku przemysłowego specjalne konto dla księgowania scalonego podatku przemysłowego od octu spirytusowego, wpłacanego przez Dykcję Państwowego Monopolu Spirytusowego. Izba Skarbowa Grodzka w Warszawie uprawniona jest do przeprowadzania kontroli nad prawidłowym obliczaniem oraz terminowym wpłacaniem scalonego podatku przemysłowego od octu spirytusowego, przypadającego w myśl przepisów rozporządzenia niniejszego.

(4) Przy przywozie artykułów, wymienionych w § 1, z poza granicy celnej scalony podatek pobiera się w urzędach celnych przy zastosowaniu przepisów celnych równocześnie z należnościami celnymi, a przy wwozie wspomnianych artykułów przez urzędy celne położone na obszarze W. M. Gdańska, względnie przy wwozie tychże artykułów z obszaru W. M. Gdańska — w urzędzie przekazowo - odbiorczym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej — równocześnie z należnościami celnymi, podatkiem spożywczym lub opłatą monopolową.

§ 7. Krajowe przedsiębiorstwa przemysłowe (fabryki wódek, rozlewnie octu itp.) zwolnione są od obowiązku opłacania scalonego podatku przemysłowego przy przywozie (§ 6 ust. 4) od następujących artykułów, sprowadzanych w beczkach:

- 1) araku, rumu, destylatów winnych lub innych destylatów albo półfabrykatów wódczanych — do przerobu na wódki gatunkowe,
- 2) wina kwaśnego do wyrobu octu,
- 3) wina skażonego do wyrobu winiaku (koniaku).

§ 8. Winni uszczuplenia podatku pobieranego przy przywozie artykułów, wymienionych w § 1, z poza granicy celnej, względnie przy wwozie tych artykułów z obszaru W. M. Gdańska, podlegają karze w myśl przepisów, zawartych w art. 41 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716).

§ 9. (1) Od artykułów, wymienionych w tabeli, załączonej do rozporządzenia niniejszego, a znajdujących się w dniu 1 maja 1935 r. na składzie w przedsiębiorstwach sprzedaży, będzie pobrany scalony podatek przemysłowy jednorazowo.

(2) rzedsiębiorstwa sprzedaży złożą właściwej władzy wymiarowej I instancji (urzędowi skarbowemu, izbie skarbowej) w terminie do dnia 15 maja 1935 r. wykaz artykułów, wymienionych w § 1, a posiadanych na składzie w dniu 1 maja 1935 r.

(3) Władze wymiarowe obliczą przypadający od tych artykułów scalony podatek przemysłowy, przyjmując za podstawę wartość sprzedanych artykułów oraz następujące stawki podatkowe:

2% — w przedsiębiorstwach handlu towarowego ze sprzedaży hurtowej zarówno prowadzących prawidłowe księgi handlowe, jak i nieprowadzących tych ksiąg;

1% — w pozostałych przedsiębiorstwach handlu towarowego, nieprowadzących prawidłowych ksiąg handlowych;

0,75% — w pozostałych przedsiębiorstwach handlu towarowego, prowadzących prawidłowe księgi handlowe;

2% — w przedsiębiorstwach gastronomicznych.

(4) Do scalonego podatku przemysłowego obliczonego według powyższych stawek, dolicza się:

- 1) 15% ddatek w myśl ustawy z dnia 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 127);
- 2) dodatek na rzecz związków samorządowych — w wysokości ustalonej przez właściwe związki samorządowe.

(5) Za przedsiębiorstwa ze sprzedażą hurtową uważa się przedsiębiorstwa, które za rok

1934 osiągnęły co najmniej 50% obrotu ze sprzedaży hurtowej artykułów, wymienionych w § 1 w zrozumieniu art. 7 ust. 5 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 76, poz. 716).

(6) Ustalenie wartości sprzedanej artykułów, wymienionych w § 1, dokonają władze wymiarowe bądź na podstawie prawidłowych ksiąg handlowych przedsiębiorstwa, bądź też, jeżeli w przedsiębiorstwie nie są prowadzone prawidłowe księgi handlowe, na podstawie oceny biegłych (art. 76 § 3 Ordynacji Podatkowej — Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 39, poz. 346).

(7) O obliczeniu podatku władze wymiarowe zawiadomią płatników zapomocą orzeczenia w formie nakazu płatniczego. Wymierzony podatek płatny jest w terminie do dnia 15 czerwca 1935 r. Od wymiaru podatku służy płatnikom prawo odwołania w trybie i terminie przewidzianym w Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 39, poz. 346).

(8) Niewypłacone w terminie kwoty scalonego podatku, płatnego jednorazowo, podlegają przymusowemu ściągnięciu wraz z odsetkami i kosztami egzekucyjnymi.

§ 10. (1) Od obrotów, uzyskanych ze sprzedaży artykułów, wymienionych w tabeli, załączonej do rozporządzenia niniejszego, w okresie od 1 stycznia do 30 kwietnia 1935 r. włącznie, będzie pobrany podatek przemysłowy od obrotu na zasadach ogólnych.

(2) Przedsiębiorstwa sprzedaży artykułów wymienionych w tabeli, załączonej do rozporządzenia niniejszego, obowiązane są do uiszczenia w pełnej wysokości zaliczki na podatek przemysłowy (art. 36 ustawy o państwowym podatku przemysłowym — Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 76, poz. 716) za miesiące: styczeń, luty, marzec i kwiecień 1935 r., względnie za I kwartał 1935 r. Obowiązek uiszczania zaliczek za następne okresy 1935 r. ustaje.

§ 11. Obroty, osiągnięte z eksportu artykułów, wymienionych w tabeli, załączonej do rozporządzenia niniejszego, wolne są od scalonego podatku przemysłowego w myśl przepisów art. 3 p. 15 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 76, poz. 716).

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1935 r.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

(Tabela zawierająca wykaz artykułów podlegających scalonego podatku przemysłowemu oraz stawki tego podatku — w następnym wydaniu.)